

**АНТИКРИЗОВЕ
РЕГУЛЮВАННЯ
У СФЕРІ
ДЕРЖАВНИХ
ФІНАНСІВ,**

**РОЛЬ НАУКИ
У ВИЩИХ
НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДАХ**

Матеріали V Симпозіуму

ЛОЯЛЬНІСТЬ КЛІЄНТІВ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ БАНКУ.....	310
Дорошенко Г.О., к.е.н., доцент, Харківський інституту фінансів УДУФМТ ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ.....	311
Дорошенко Н.О., к.е.н., доц. Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна ХАЙП ІНВЕСТУВАННЯ	312
Куценко Т.М., к.е.н., доцент кафедри управління персоналом та економіки праці, Харківський інститут фінансів УДУФМТ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ.....	313
Астахова І.Е., к.е.н., доцент, Харківський інститут фінансів УДУФМТ РОЗВИТОК ФІНАНСОВИХ РИНКІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	314
Тертичний О.О., к.т.н., доцент, Харківського інституту фінансів УДУФМТ ПОКАЗНИКИ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	315
Ярмак О.В., к.е.н., доцент кафедри економічної теорії та міжнародної економіки, Харківський інститут фінансів УДУФМТ АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	317
Кривобок В.Ю., к.е.н., доцент, Харківський інститут фінансів УДУФМТ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ЧИННИКИ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	318
Панкратова Е.Н., к.э.н., доцент кафедры экономической теории и международной экономики, Харьковский институт финансов УГУФМТ ГОСУДАРСТВЕННОЕ ФИНАНСИРОВАНИЕ РАЗВИТИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ	320
Ечина А.В., старший преподаватель, Харьковский институт финансов УГУФМТ ОБЩАЯ ОЦЕНКА СОСТОЯНИЯ МИГРАЦИОННЫХ ПОТОКОВ ИЗ УКРАИНЫ И В УКРАИНУ.....	321
Мирошніченко А.О., викладач, Харківський інституту фінансів УДУФМТ ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЯ ПРАЦІ ЯК ОСНОВНА СКЛАДОВА РОБОЧОГО МІСЦЯ	323
Діденко Н.В., викладач, Харківський інститут фінансів УДУФМТ ФАКТОРИ ОЦІНЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ КОКСОХІМІЧНОЇ ГАЛУЗІ.....	324
Александрова Е.Ю., соискатель, Украинская государственная академия железнодорожного транспорта ОПРЕДЕЛЯЮЩИЕ ФАКТОРЫ РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ РЕГИОНА КАК СПОСОБ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЕГО ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	326
Брік С.В., здобувач кафедри фінансів Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва ЕФЕКТИВНІСТЬ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦУКРОБУРЯКОВОГО ВИРОБНИЦТВА	328
Гармаш К. Е., аспірантка Харківського національного економічного університету ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ДЕПОЗИТАРНИХ ПОСЛУГ У СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	329
Карнаух А.В., аспирант, Харьковский гуманитарный университет «Народная украинская академия» МЕХАНИЗМЫ РЕАЛИЗАЦИИ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ РЕНТЫ	331
Коваль І.О., аспірант кафедри податків та фіскальної політики Тернопільського національного економічного університету МІЖБЮДЖЕТНІ ВІДНОСИНИ У КОНТЕКСТІ АДМІНІСТРАТИВНО – ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.....	333
Ковальчук В. Г., менеджер КП «КВБО», г. Харьков О НАПРАВЛЕНИЯХ АНТИКРИЗИСНОЙ СТИМУЛИРУЮЩЕЙ БЮДЖЕТНО-НАЛОГОВОЙ ПОЛИТИКИ ГОСУДАРСТВА.....	334
Жуковская Е. В., аспірант, викладач, Харьковский гуманитарный университет «Народная украинская академия» ФАКТОР ДОВЕРИЯ В ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ ФИНАНСОВОЙ СФЕРЫ УКРАИНЫ.....	336
Кононович В.Г., пошукач кафедри наглядово-профілактичної діяльності Національного університету цивільного захисту України	

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ МЕХАНІЗМІВ ФІНАНСУВАННЯ ГАЛУЗІ "ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ"	338
Матюшенко С.С., магістрант факультета «Учет и аудит», Харьковський національний економічний університет	
УКРАИНСКИЙ ТОРГОВЫЙ ФЛОТ СЕГОДНЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ ЕГО ДАЛЬНЕЙШЕГО РАЗВИТИЯ	339
Тихонова І.М., Дудник М.В., студентка, Одеський інститут фінансів УДУФМТ	
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ	341
Андруха Р.Ю. студент, науковий керівник: ст. викладач Єчина Л.В., Харьковський інститут фінансов УГУФМТ	
ТОВАРНАЯ СТРУКТУРА ВНЕШНЕЙ ТОРГОВЛИ УКРАИНЫ.....	342
Губарєва А., студентка, науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри Панкратова О.М., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
КОРУПЦІЯ ЯК ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЯВИЩЕ	344
Євдошенко А.О., студентка, науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри Панкратова О.М., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ДЕПРЕСИВНІ РЕГІОНИ УКРАЇНИ ТА МЕТОДИ ЇХ ВІДРОДЖЕННЯ	345
Музалевський О., студент, науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри Панкратова О.М., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
КРЕДИТНІ СПІЛКИ: ТЕНДЕНЦІЇ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ.....	347
Пісін В.М., професор, к.е.н., Німкович А. І., студент, Харківський інституту фінансів УДУФМТ	
ТІНЬОВА ЕКОНОМІКА ТА ВІДМИВАННЯ ГРОШЕЙ	349
Лсауленко С.І., студентка, Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ: СУТНІСТЬ ТА ФАКТОРИ.....	350
Тютюнов А.Г., студент, науковий керівник: к.е.н. Ярмач О.В., Харьковський інститут фінансов УГУФМТ	
ЭКОНОМИЧЕСКИЙ КРИЗИС 2012 ГОДА В УКРАИНЕ	352
Юрченко Д.В., студентка, науковий керівник: ст. викладач Єчина Л.В., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
УЧАСТЬ УКРАЇНИ У ВИРІШЕННІ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ	353
Нечай М.О., магістрант, Куденко Т.М., к.е.н., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ГЛОБОЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	355
Логвиненко І. Ю., магістрант, науковий керівник: к.е.н., доцент Богоявленський О.В., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ІНДЕКС ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЯК ІНДЕКАТОР НАЦІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ.....	357
Лорія Л.М., студентка, науковий керівник: к.е.н., доцент Дорошенко Г.О., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ІНОЗЕМНИЙ КАПІТАЛ В БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ: СУЧАСНА ПРОБЛЕМАТИКА	358
Михальчук А. С., магістрант, науковий керівник: к.е.н., доцент Богоявленський О.В., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ЛЮДСЬКІ РЕСУРСИ – ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ УСПІХУ СТРАТЕГІЇ БІЗНЕСУ.....	360
Скрипка О.С., студентка. Тертичний О.О., к.т.н., доцент. Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ОСНОВНІ НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ПРАЦІ.....	362
Горінчина Л. М., студентка, науковий керівник: ст. викладач Макарова Л.Г., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ І ПРОБЛЕМИ ПОШУКУ НОВИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ	363
Перцева Д.Ю., студентка, науковий керівник: к.т.н., доцент Тертичний О.О., Харківський інститут фінансів УДУФМТ	
ОСОБЛИВОСТІ СВІТОВОЇ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ	364
Богоявленський О. В., к.е.н., доцент Харківського інституту фінансів УДУФМТ, Горошко В.І., к.е.н., Начальник сектору операцій з цінними паперами філії «Відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Харків»	
ФІНАНСОВЕ ПОСЕРЕДНИЦТВО У ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ	365

ношень: государство – фирмы – домашние хозяйства / И. И. Малый // Экономическая теория. – 2010. – №3. – С. 73-79. 3. Носова Т. Ю. Теоретические аспекты исследования институциональной конкурентоспособности в экономике / Т. Ю. Носова // Дон НТУ. Серия: экономическая. – Выпуск 40-2. – С. 129-135.

Кононович В.Г.,

*пошукач кафедри наглядно-профілактичної діяльності
Національного університету цивільного захисту України*

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ МЕХАНІЗМІВ ФІНАНСУВАННЯ ГАЛУЗІ “ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ”

Трансформаційні процеси, які відбуваються в соціально-економічному житті Української держави, спрямовані на підвищення ефективності соціальної політики з метою забезпечення і створення достатніх умов для гармонійного розвитку особистості, перманентного самовдосконалення, підтримання належного рівня і якості життя. Важлива роль у реалізації державної соціальної політики, вирішенні висунутих завдань відводиться галузі “фізична культура і спорт”. Низка прийнятих у різні роки законодавчих актів свідчить про велику увагу з боку держави до впорядкування і визначення тенденцій і механізмів розвитку фізичної культури і спорту в Україні. Надзвичайно важливою в цих процесах є проблема фінансування галузі. Зорієнтованість державної політики на становлення ринкової економіки в Україні не зменшує, а навпаки, обумовлює пріоритетність регулювання з боку держави економічного життя країни. Таке регулювання пов’язане в першу чергу із використанням і розподілом державних фінансових ресурсів. Методи бюджетного регулювання знаходяться поза межами впливу конкурентної боротьби та не зорієнтовані виключно на отримання прибутку, який є основною метою господарської діяльності комерційних структур. Бюджетна політика передбачає регулювання державних видатків та доходів з метою підтримання ринкової рівноваги та стимулювання розвитку соціальної сфери та галузей економіки, у тому числі і фізичної культури і спорту

Діюча модель фінансування фізичної культури і спорту ґрунтується на тому, що надання населенню фізкультурно-оздоровчих, спортивних послуг здійснюється за рахунок поєднання фінансування з державного і місцевих бюджетів різних рівнів із широким залученням позабюджетних коштів, а саме, які надходять у результаті власної діяльності фізкультурно-спортивних споруд і коштів населення. Так, у ст. 28 Закону України “Про фізичну культуру і спорт” фінансування державної програми розвитку фізичної культури і спорту здійснюється за рахунок державного бюджету, бюджетів місцевого самоврядування і передбачається в них окремою статтею [2]. Зазначено те, що фінансування фізкультурно-виховної діяльності та спорту вищих досягнень здійснюється окремо. Також передбачено використання коштів на цілі фізичної культури і спорту з фонду соціального страхування і позабюджетних надходжень: внесків підприємств, установ, організацій, об’єднань громадян, окремих осіб, коштів від фінансово-господарської діяльності закладів фізичної культури і спорту та організацій фізкультурно-спортивної спрямованості, від продажу прав на використання спортивної символіки і на телесвізійну трансляцію спортивних змагань, від проведення фізкультурно-спортивних та інших видовищних заходів, спортивних лотерей. Законом передбачено заборону щодо використання коштів державного бюджету та бюджетів місцевого самоврядування, а також позабюджетних коштів, спрямованих на фізичну культуру і спорт не за призначенням. Обсяг отриманих коштів з позабюджетних джерел ніяким чином не впливає на обсяг бюджетних асигнувань на фізичну культуру і спорт. Слід відзначити, що в сільській місцевості держава несе переважні витрати на утримання всіх закладів фізкультурно-спортивного призначення, у тому числі дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також проведення фізкультурно-спортивних заходів

У проекті Закону України “Про фізичну культуру і спорт” [1] передбачається здійснити більш чітке розмежування джерел фінансування суб’єктів сфери фізичної культури і спорту. Колективи фізичної культури проводять відповідні заходи за рахунок членських внесків, коштів власника та уповноваженого ним органу підприємств, установ та організацій або коштів первинної профспілкової організації цих підприємств, отриманих від роботодавця на фізкультурно-оздоровчу роботу відповідно до ст. 44 Законом України “Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності”. Спортивні клуби здійснюють свою діяльність виключно за рахунок власних коштів та інших джерел не заборонених законодавством. Фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл здійснюється за рахунок коштів власника, відповідного бюджету, фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Школи вищої спортивної майстерності фінансуються засновниками, а спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю за рахунок коштів відповідного бюджету. Центри олімпійської підготовки національних збірних команд утримуються за рахунок центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, а регіональних – органами з фізичної культу-

ри і спорту місцевих державних адміністрацій. Діяльність Всеукраїнського центру фізичного здоров'я населення здійснюється за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на програми з фізичної культури і спорту, інші центри фінансуються за рахунок місцевих бюджетів і джерел не заборонених законодавством. Центри фізичної культури і спорту інвалідів фінансуються за рахунок коштів державного бюджету через Національний комітет спорту інвалідів України, а також бюджетних асигнувань місцевих бюджетів. Слід відзначити, що діяльність фізкультурно-оздоровчих центрів, фізкультурно-спортивних товариств, національних спортивних федерацій, Всеукраїнської спортивної спілки школярів, студентів, Національного комітету спорту інвалідів, Національного спортивного комітету України, Національного олімпійського комітету України усіяко заохочується державою, яка створює для цього всі необхідні умови, а також цим суб'єктам сфери фізичної культури і спорту може бути надана з боку держави фінансова, організаційна, матеріально-технічна допомога

Обсяги фінансування галузі залежать визначальною мірою від державної політики щодо її розвитку, соціально-економічного становища держави, а також окремих територіально-адміністративних одиниць, бюджетного процесу. Зважаючи на те, що фінансування фізичної культури і спорту здійснюється переважно з державного та місцевих бюджетів, фондів підприємств та організацій, важливого значення набувають механізми державного врегулювання процесів складання, прогнозування, формування видаткової частини бюджетів усіх рівнів по утриманню галузі.

Таким чином, підсумовуючи дослідження правових, економічних, організаційних засад механізмів фінансування фізичної культури і спорту, можна зробити такі висновки:

Динаміка видатків з державного бюджету України на утримання галузі фізичної культури і спорту характеризується позитивним трендом у період з 1993 – 2011 рр. із чітко визначеними державними пріоритетом по фінансуванню підсистеми галузі "Олімпійський спорт та спорт вищих досягнень". У структурі джерел фінансування потреб галузі домінуюче положення належить місцевим бюджетам із питомою вагою 53,9 %. Найбільшими приростами видаткової частини на фізичну культуру і спорт характеризуються фонди підприємств, установ і організацій – збільшення в 28,3 рази, місцевих бюджетів – 25,9 разів. Будівництво нових спортивних споруд здійснюється переважно за рахунок фондів організацій, підприємств та установ, а також позабюджетних надходжень, частка яких у загальній структурі видатків на цю статтю становить 56,5 та 20,2 %. У середньому видатки на фізичну культуру і спорт з обласних бюджетів становлять 9,86 грн на одну особу. Низькі темпи зростання фінансових потоків із позабюджетних джерел і невелика їх питома вага в загальній структурі свідчать про необхідність нормативно-правового врегулювання економічних засад щодо утворення сприятливого інвестиційного клімату в галузі як на рівні окремих адміністративно-територіальних одиниць, так і держави в цілому.

Список літератури: 1. Закон України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності" від 11 червня 2009 р. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main>. 2. Закон України "Про фізичну культуру і спорт" від 8 червня 2007 р. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main>. 3. Постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження Державної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2007 – 2011 роки" від 15 листопада 2006 р. № 1594. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main>.

*Матющенко С.С.,
магістрант факультета «Учет и аудит»,
Харьковский национальный экономический университет*

УКРАИНСКИЙ ТОРГОВЫЙ ФЛОТ СЕГОДНЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ ЕГО ДАЛЬНЕЙШЕГО РАЗВИТИЯ

Водный транспорт играет особую роль во внутренних и международных перевозках. В мировой торговле на него приходится 70% товарооборота [1]. Его привлекательность обеспечивает дешевизна, относительная безопасность и возможность перевозки крупных партий товаров.

Украина также активно пользуется услугами водного транспорта, но в основном приобретает их у иностранных компаний. На долю отечественного водного транспорта приходится всего 3% украинского оборота грузов [2]. Причина подобной ситуации - отсутствие собственного торгового флота.

Рассмотрим предпосылки формирования сегодняшней ситуации. Следует различать внутренний водный (или речной) транспорт и морской. Ситуация с речным транспортом более оптимистична. В Украине существует две крупные компании, которые предоставляют услуги по транспортировке грузов реками: АСК «Укрречфлот» (по р.Днепр) и ЧАО «Украинское Дунайское пароходство» (по р.Дунай).